

קבוצת הכדור

העולם כולו נגדנו!

דושים ושבע שנים חלמה
קבוצת הכדורגל של הפועל חדרה לזכות בפירסום ותהילה. במשך שלושים ושבע השנים, מאז נוסדה הקבוצה, היו דורות של כדורגלנים ששיחקו בשורותיה, על סף התהילה הספורטאית. כי הפועל חדרה לא היתה תמיד קבוצת פרובינציאה אפורה שאוהדי הקבוצות הבכירות ב" ליגה הלאומית מוכנים לראות בה שער לעזאזל.

היו שנים בהם היתה הפועל חדרה קבוצת כדורגל שאסור היה לזלול בה. כך היה בתחילת מלחמת העולם השנייה, כאשר הבריטים, שחייליהם שכנו במחנות בסביבת חדרה, סייעו לקבוצת הפועל על המקומית לרכוש חמישה שחקני רכש מתל-אביב, בהם הרברט מייסנר הגדול מהכוח ויגה. וכך היה בעונת המשחקים 4-1953. כשהפועל חדרה העפילה לראשונה בתולדותיה לליגה הראשונה, בה נשארה שנה אחת.

והנה, מה שלא הצליחו דורות של כדורגלנים להשיג בבעיטות אין ספור ובנחלים של זיעה, עשו כדורגלני ועסקני הפועל חדרה השנה. הם שברו את כל השיאים בכדורגל הישראלי — אבל לא על המגרש. הפועל חדרה, הקבוצה הדומיננטית ביותר בישראל בחודשים האחרונים, זכתה ללא ספק באליפות בתי המשפט של ישראל.

הכל התחיל בשער כווד אחד, שער עצמי שהבקיע מגן קבוצת בני-הודוה, יוסף מוכתר, במשחק קבוצתו, עם הפועל חדרה בחודש פברואר השנה. בגלל שער זה נחשפה קבוצתה למכירת המשחק, בגללו פרצו המהומות של אוהדי בני-

עסקן שפירא מדוע שתקו?

במדינה

(המשך מעמוד 24)

לו כדי שישא על גבו וחוהו שלטיפירי סומת שלהן. זה דווקא החניף לו מאוד, שמישהו מעוניין לממן את ההסתובבות היומית שלו בדיונגוף, ולשלם לו ולהברו עשר לירות לשעה. הוא הבין שהזמן שלו שווה כסף. אבל הרווחה החומרית וההצלחה הפיזית אומית — עם כל הטוב שהיה בהן — לא הצליחו להשכיח מלבו עובדה יסודית אחת: הוא עדיין לא נעשה זמר.

"קודם הייתי נורמלי." בשלב זה הוא התחיל להתלבש בחולצת מיני, שמ"תחתיה הציצו תחתונים הלבנים, ועוד כמה דברים.

"למה אני עושה את זה?" שואל עמוס, פשוט מאוד: אני מקווה שאולי התלבושת הזאת תעזור לי להיות זמר. יכול להיות שזה נשמע לא-הגיוני. אבל את כל הדרכים ההגיוניות כבר ניסיתי במילא, אז מה יש לי להפסיד?"

בהתחלה, לפני כשנתיים, כאשר הגיע לארץ מארצות-הברית, הוא אפילו לא שר ברחובות. התנהגתי באופן נורמלי. כפי שהתנהגתי כל חיי — מאז שנולדתי בארץ — ועד שסיימתי את בחינות-הבגרות בניו-יורק אליה הגעתי בגיל 10. אחר הבגרות, אמרתי שלום להורי — וגסעתי לארץ. הייתי כאן קצת, ואחר כך הסתובבתי בעולם. לפני שנתיים — כאשר הייתי בן 22 — חזרתי לישראל באופן סופי.

"מכיוון שתמיד רציתי להיות זמר — התחלתי, באופן טבעי, לנסות להגיע לזה

ונגדר (שמאל) במעודה "אני הולך להשתגע..."

בארץ. אבל עשיתי את הכל בצורה נורמאלית. רק עכשיו התחלתי להשתגע, ואני פשוט לא יודע למה לא הולך לי.

"יש לי שירים טובים, ברמה של הרבינט. ממש שירים טובים. אני הולך להשתגע בכל פעם שאני נזכר שאף אחד כימעט לא שומע אותם. אני לא יודע מה אני יכול לעשות עוד. אולי יש משהו שעוד לא חשבתי עליו? יכול להיות שמיקי פלד יקח אותי?"

מכשפות מחרמנות. הוא מוכרח להצליח, אומר החבר הכי טוב שלו, דלף, במאי סרטים בן 42 מאנגליה, הנראה כמו היפי בן 22. "יש לו קול נפלא, והשירים שלו גאוניים. חוץ מזה — יש לו מה להגיד."

רוב הדברים שהוא אומר, יכולים להכלל בכל "אני מאמין" הישי ממוצע, והם דנים בעיקר בחוסר קומוניקציה ובהתעלמות מן הצדדים היפים של החיים. אבל חוץ מזה, יש לו דברים מיוחדים להגיד על הבחורות הישראליות: "הן חושבות שהכל מגיע לאן. הן מבקשות תשומת-לב — אבל לא נותנות שום דבר בתמורה. הן סתם שוביניסטיות וגזעניות."

מרב מחשבות רעות על הישראליות — יצא לו אפילו שיר עליהן: "מרמלשפות/ הישראליות / מחרמנות ולא נותנות / ולא מתביישות!"

ואם זה לא נקרא שירה ישראלית מקורית — אז מה כן?

Ω OMEGA

אומגה - השעון הראשון שנענד על הירח

אולפן גרג

(בריקמא)

פוחת ב-24.10 קורס ערב

ליקצרנות

עברית ו/או אנגלית

הצלחה מובטחת! הרשמה:

תל-אביב, גורדון 5, טל. 236209 ירושלים, "הפקיד", בצלאל 18

איך מנצח כ... דינולטה

לחשיג בחגיגות חמוגהרות

תמונות צבעוניות

- * ע"י המעבדות המשוכללות ביותר בארץ!
- * הגדלות מצוינות, בגודל גלויח (9/3) ב-35 אגורה!
- * עילומי פספורט, בן-רוע!
- * העתקת מסמכים בו במקום!

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלונן 31